

BESCHIKKING VAN HET HOF

(vierde kamer)

van 10 juni 2004

in zaak C-555/03 (verzoek van het Tribunal du travail de Charleroi om een prejudiciële beslissing): Magali Warbecq tegen Ryanair Ltd ⁽¹⁾

(Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken — Rechterlijke instantie met bevoegdheid in zin van artikel 68 EG om Hof om prejudiciële beslissing te verzoeken — Onbevoegdheid Hof)

(2004/C 228/36)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling: de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-555/03, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 68 EG van het Tribunal du travail de Charleroi (België) in het geding tussen Magali Warbecq en Ryanair Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12 blz. 1), heeft het Hof (vierde kamer), samengesteld als volgt: J.N. Cunha Rodrigues (rapporteur), kamerpresident, K. Schiemann en E. Juhász, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 10 juni 2004 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de door het Tribunal du travail de Charleroi (België) bij beschikking van 15 december 2003 gestelde vragen.

⁽¹⁾ PB C 47 van 21.02.2004.

Verzoek van het Tribunale di Gorizia van 7 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Azienda Agricola Bressan Aldo en Agenzia per le erogazioni in Agricoltura, enerzijds, en AGEA en Cospalat Friuli Venezia Giulia, anderzijds

(Zaak C-223/04)

(2004/C 228/37)

Het Tribunale di Gorizia heeft bij beschikking van 7 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 mei 2004, in het geding tussen Azienda Agricola Bressan Aldo en Agenzia per le erogazioni in Agricoltura, enerzijds en AGEA en Cospalat Friuli Venezia Giulia, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„daar de kwalificatie van het rechtskarakter van de extra heffingen op melk en zuivelproducten dient te geschieden volgens de regels van het gemeenschapsrecht waarbij deze heffingen zijn ingesteld en de basisregels betreffende de toepassing ervan zijn vastgelegd [met name verordening (EEG) nr. 856/84 van 31 maart 1984 en verordening 3950/92 van 28 december 1992], wordt de volgende vraag gesteld:

— Moeten artikel 1 van verordening (EEG) nr. 856/84 ⁽¹⁾ van 31 maart 1984 en de artikelen 1 tot en met 4 van verordening (EEG) nr. 3950/92 ⁽²⁾ van 28 december 1992 aldus worden uitgelegd dat heffingen op melk en zuivelproducten als administratieve sancties moeten worden aangemerkt, en moeten de producenten bijgevolg deze heffingen enkel betalen ingeval zij de toegewezen quota opzettelijk of uit nalatigheid hebben overschreden?”

⁽¹⁾ PB L 90 van 01.04.1984, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

Verzoek van het Arbeitsgericht Düsseldorf van 5 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nurten Güney-Görres, enerzijds, en Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Duitsland) en Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, anderzijds

(Zaak C-232/04)

(2004/C 228/38)

Het Arbeitsgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 5 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 juni 2004, in het geding tussen Nurten Güney-Görres, enerzijds, en Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Duitsland) en Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1) Mag bij de beantwoording van de vraag of in het geval van verlening van een nieuwe opdracht sprake is van overgang van een onderneming in de zin van artikel 1 van richtlijn 2001/23/EG — onafhankelijk van de kwestie van de eigendomsverhoudingen — in het kader van een globale beoordeling als voorwaarde voor een overgang van de bedrijfsmiddelen van de oorspronkelijke op de nieuwe opdrachtnemer worden gesteld, dat de bedrijfsmiddelen voor gebruik voor eigen rekening ('zur eigenwirtschaftlichen Nutzung') zijn overgedragen? Is het voor een bevestigend antwoord op de vraag of de bedrijfsmiddelen zijn overgegaan, noodzakelijk dat de opdrachtnemer de bevoegdheid is verleend, naar eigen bedrijfseconomische inzichten over de wijze van gebruik van de bedrijfsmiddelen te beslissen? Maakt het daarom verschil of de opdrachtnemer deze diensten „aan” of „met” de bedrijfsmiddelen van de opdrachtgever verricht?